

1866-11-26

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
selskabsliv

DOKUMENTINDHOLD

Om deltagerne i et 'militær-politisk' middagselskab på Carlsberg, og endnu engang bekymringer om Carls stammen.

TRANSSKRIFTION

Mandag Aften d 26 Novbr

KJære Carl!

Jeg formoder at Du er begjærlig efter at høre noget om det militair-politiske Selskab, der igar var samlet paa Carlsberg og jeg benytter derfor den første ledige Time dertil. Hensigten der med var deels at bringe de betydeligste Medlemmer af Militaircommisionen i personlig Berøring med de mest Fremragende i Rigsdagen, deels at see nogle af disse hos mig, som ikke før have været her og tillige at gjøre Gjengæld med Flere hos hvem jeg ifjor havde været indbudt.- Krieger kunde jeg desværre ikke faae med, da han alt var engageret; hvorimod jeg tilligemed hele den øvrige Commission var til Middag hos ham i Løverdags sammen med Conseilspræsidenten og Thingenes Formænd.- Jeg sagde Dig sidst, at jeg havde stor Lyst til at indbyde M. Hammerich, men manglede Mod. Da jeg imidlertid Dagen efter sendte ham min Tak for de smukke Bøge, som i sin Tid vilde være dig et kjært Minde om din høitagede Lærer, naar Du kom til at vandre i Skyggen af disse Træer, kunde jeg ikke modstaae Fristelsen og indbød ham og - han kom. Mit Selskab kom derefter til at bestaae af: Generalerne Jonquières og Scharffenberg, Oberst Max-Müller,

Oberstlieutnt Ernst (Chef for Høiskolen) Major Bramhelft, Directeur Tuxen og Capt Schultz af Marinen, samt af Landstinget: Formanden Brunn, Madvig, Lehman, Rosenørn-Lehn (min Collega i Comiteen for Malerisamlingen), Advocat Liebe, Ploug, Kammerherre Skeel, Kammerherre Jessen og Overlærer Forchhammer og af Folkethinget: Hall, Fenger, Hother Hage, Bille, Brix, Klein og Nyholm og af personlige Bekjendte Michael og Frants Djørup, begge Steenstrupper, V Rothe og Hammerich x) x) Broberg var bleven syg. Det var den mest udsøgte Kreds der endnu havde være samlet på Carlsberg og jeg havde den Tilfredsstillelse at mit Huus og Arrangement gjorde et behageligt Indtryk paa Alle, mest naturligviis paa de Fremmede. Havestuen har vundet overordentligt ved den nye Deco-ration, de franske Lystestager paa Consollen ikke at forglemme. Væxthuset, i

Maaneskinsbelysning fra Lampen i Garderoben fortryllede dem.-
En Overraskelse havde jeg dennegang beredet mine Gjæster, idet
jeg havde faaet 8 Musici med deres "Musikdirecteur" anbragt paa
det østre Galleri, hvorfra de modtage Selskabet

under Indmarchen med Marseillaisen og derefter under hele
Maaltidet spillede - (meget smukt) forskellige Ouverturer og
anden Opera-Musik o.desl. Melodier der havde en bestemt
Betydning undgik jeg med Forsæt. - Hall førte naturligviis din
Moder tilbords og jeg førte begge Generalerne. Min første Skaal
var for den nye Hær - og Flaadeplan til hvilken jeg spøgende
angav mig at være Gudfader, hvilket vakte megen Moro og
intonerede en munter Stemning. Derefter udbragte jeg Skaalen for
de Militaire, som skulde bringe Planen ud i Virkeligheden og
mindede om de Leiligheder, da de Tilstede-værende havde
udmærket sig ved at gaae i Spidsen. Derpaa hilsede jeg Lehmann
som den der var gaaet i Spidsen for at vække Folk(e)t til
Bevidsthed om Friheden og Nationaliteten
og som den ridderlige Forkjæmper for Sandhed, Ret og Ære.-
Dernæst talte jeg for Ploug og Hammerich som havde saa store
Fortjenester af den nordiske Aands Udvikling paa begge Sider af
Sundet og Kattegat. Derefter for Universitetet og dets middelbare
Indflydelse paa de ikke studerede Klasser og rettede denne Skaal
til Madvig og Steenstrup der havde havde

hævdet det danske Navns Ære og vort Fædrelands Betydning ved
deres Anseelse i fjerne Lande. Endelig udbragte jeg Skaalen for
Hall, hvis Tidligere Virksomhed jeg troer vi væsentlig skyldte
Bestemmelsen i Prager Freden om det danske Slesvigs
Tilbagegivelse. Af Gjæsterne udbragte Lehmann Skaalen for mig
og senere meget smukt og hjerteligt en for Dig. Hall udbragte
Skaalen for Fædrelandet og senere for Vært og Værtinde.
Desuden talte Ploug, Hammerich, Madvig, Jonquières,
Scharffenberg, Max-Müller og Nyholm, nogle endog flere Gange,
men det gik saa rask Slag i Slag, at jeg i dette Øieblik kun dunkelt
mindes hvad hver især sagde.

Stemningen var, som Du kan see, meget livlig og Tonen høist
behagelig. Jeg fik den Forvisning, at Enhver af de Tilstede-
værende gjerne vil modtage en ny Indbydelse til Carlsberg, hvilket
naturligviis skal skee med Maade. Det er ikke alene behageligt
men ogsaa i flere Henseender gavnligt, i slige større Selskaber at

samle Mænd af forskellige Stillinger, der ikke hver dag, saa at sige, mødes. Det vil jeg lægge særlig Vind

paa herefter.- Jeg betragter det som en af de skønneste Frugter af min Flid og af mit Held at kunne samle en slig Kreds om mig og jeg troer tillige, at jeg gjør Gavn derved. Jeg kan ikke lade være med en glad Følelse at sammenligne min Stilling og aandelige Standpunct nu med det jeg indtog da jeg gik i Træsko og vadskede Foustager hjemme i Gaarden og kørte med Bryggervognen omkring til Øltapperne; og selv længe, meget længe derefter, da jeg følte mig saa forlegen og undseelig ligeoverfor Enhver, som jeg ikke kjendte nøie og da min Synskreds var saa ind-skrænket, at jeg ikke kunde inlde mig paa Andet end Bryggeri, en Smule Chemie og Physik og lidt Æsthetik. Hvor kunde jeg dengang drømme om, at jeg skulde komme til at præsidere ved mit eget Bord i en Kreds af saadanne Mænd som jeg saae der igaar ? Jeg har Gudskelov heller ikke drømt derom endmindre higt derefter, men det er kommen af sig selv, efterhaanden som jeg selv er bleven udviklet, hvilket jeg stadigt har havt for Øie, -eller rettere, instinctmæssig arbeidet paa, thi

jeg erkjender at det ikke er min Villies Kraft alene, der har drevet og driver mig frem, men tillige en nedarvet Drift og jeg seer deri en af Forsynets bedste Gaver til mig, vistnok den bedste. Det er navnlig denne der har drevet mig til uvilkaarligt som Bien at suge Honning af enhver Blomst jeg traf paa min Vei og det er den, der har over-vundet min utilbøielighed til at vove mig ind paa Gebeter, som vare mig fremmede og hvor jeg troede, at jeg slet ikke hørte hjemme. Jeg har derved erfaret hvor urigtigt det er at negligere de Evner og Anlæg, som ere de svageste og som man derfor let troer aldeles mangle, thi selv om et Anlæg er nok saa lille, fortjener det dog at udvikles, maaskee endog med særlig Flid, for at undgaae Ensidighed, der giver Livet en skjæv Retning.- At denne stræben efter alsidig Udvikling ikke maa udarte til Overfladiskhed i det Hele, at Livet maa have sit faste Støttepunct i Grundighed i den eller de enkelte Retninger, som ligge En nærmest, behøver jeg ikke at sige; det er en Selvfølge, men man maa kun ikke støde nogen Leilighed bort til at udvikle sig i andre, især saalænge man ikke kjender sig selv og ikke har prøvet de Anlæg, der ligge skjulte, maaskee blot fordi de ere udyrkede.

Det bedrøvede mig meget af dit sidste Brev at see hvor store Hindringer din Stammen lægger dig iveien og hvormeget Du i den Henseende har at kjæmpe med. Jeg haaber imidlertid at det snart vil tabe sig, naar Du har overvundet din Forlegenhed ved at befinde dig mellem nye Omgivelser og ikke længere føler dig saa gauche som Du troer at være. Der ligger i denne Vanskelighed en forøget Opfordring for Dig til at bestræbe Dig for at vinde Sympathie hos og at gjøre Dig afholdt af de Mennesker Du træffer sammen med, ved Forekommenhed og Tjenstagtighed og ved at lempe Dig efter dem saaledes at din Omgang kan være dem behagelig. Jeg haaber ogsaa at dette vil blive Dig lettere, naar Du nu har begyndt at gaae sammen med dem i Bryggeriet, hvor Du vistnok vil faae Leilighed til at vise dem, at Du er i Besiddelse af Kundskaber, som de savne, og hvor Du til Gjengæld kan give dem Leilighed til at belære Dig, hvilket unge Mennesker i Regelen altid føle sig smigrede ved. Det er jo en tilgivelig menneskelig svaghed. - Naar din Stammen fremdeles generer Dig, tænk da paa, at denne uheldige Naturfeil ikke er nogen Skam, ligesaalidt som at være halt, o desl; og lad den derfor ikke bringe Dig ud af Fatning, men søg at bevare den ved selv at tage Sagen humoristisk.

Jeg har endnu ikke faaet Factura fra Gloxin over Humlen. Saasnart den kommer, skal jeg sende ham Betaling i Vexler paa Paris efter hans Ønske (conformément à). Naar Du taler med ham, kan Du sige ham, at jeg skal gjøre hans Humle bekjendt for flere af mine Colleger her, som maaskee senere kunne faa brug for denne Vare her. Jeg vil gjerne vise ham min Erkjendtlighed i Gjerning for de Tjenester, han har vist Dig og for de gode, ja fortræffelige Raad han har givet Dig og det uden at kjende Dig videre end af tredie Mands Anbefaling (hvilken Mand jeg af hans Brev seer er den fortræffelige Velten.) Der har Du et smukt Exempel paa Forekommenhed mod en Fremmed for Øie. Gjem det vel! Nu maa jeg tænke paa at slutte. Jeg skal ret strax i møde med Hummel mfl. angaaende Concurrencen om den chemiske Lærerpost. Iøvrigt har jeg i denne Uge Adskilligt at besørge til Festen paa Løverdags for Clausen. Jeg skal ogsaa tænke paa en Skaal jeg skal udbringe for vor "frie Forfatning". Det er et interessant Æmne. Din Moder skriver selv til Dig og vil nok bringe Dig Hilsener. Lev vel! Din Jacobsen

26/11 66 5
J. C. J.
Kjære Carl! Mandag Aften p 26 Noobr

Jeg fornunder at du er begjærlig efter
at gøre noget om det militær-politiske Forfat,
der igaar var foretaget paa Carlsberg og begjærlig
drøfter den første Leders Eensindethed. Jævnfør
der end var deelt at bringe de betydeligste Forbuden
af Militærkommunikation; ~~det~~ profanlig Betæning
med de uerbl Sammenhæng. Sige dog, det
at for nogle blødt. det. For mig, som ikke for
den næste led og ligger at gøre Gjennem og
Saa for hvem jeg ikke kunde næst indkøbt. -
Kriger end jeg det samme ikke saa end, da
du alt var engageret; Jævnfør at jeg tillige vil
den sørgs Sammenhæng var det Middel for hvem i
Lørdag forekom med Forsikringsforretning og Gjennem
Lørdag. - Jeg sagde dig vist, at jeg kunde det godt
til at indbyde M. Kammerer, men maagde det. -
Da jeg imidlertid dogen efter første Sammenhæng
for de første Lørdag, som i sin tid med mig
at gjæst Minder om den Jævnfør Lørdag, naar du
kun til at nævne i: Højden af det Lørdag, end
jeg ikke maagde det Lørdag og indkøbt Sammenhæng
mit Forfat kun de første til at bestå af: Generalen
Jouquier og Schaffenberg, Oberst Max-Müller.

+) *Prokureur med Klæmme 1793.*
Oberpräsident Conrad (Hof für Järsalen) Major
Bramhelt, Director Taxer og Løst Schuldy af
Marin, samt af Landffingel: Lormandau, Prouen,
Madrig, Schwann, Robertson-Lehn (sein Tochter
i Familien für Malerfamilie), Admoral Lieke
Plang, Kammerherrn Steel, Kammerherrn Jesper
og Amoranten Torckhammer og af Landffingel:
Hall, Fenger, Woths Hoge, Pille, Brix, Klein
og Nyholm og af professori Lehmann Michael
og Franks Djörup, begge Steenstrup, O. Rothe
og Hammervide.*) Det var den mest utvilske
tro, der ender Jands mest faulst yre Castley,
og jeg Jands den tilfældigt tilfældigt at mit Jands
og Arrangement gjæde at besynderligt Luthert
yde alle, mest naturligvis yde de Lormandau.
Janssen Jæs mindt anseendeligt ud den nye
Innovation, de første Lyststages yre Luthert
ikke at fanglomme. Næstfuld, i Maanedens-
leghjælp for Lormandau: Gaardene forstjælede
den. - for Amoralstede Jands jeg Drillingen
haandte mine Gjæst, idet jeg Jands faulst &
Mistil og dros "Mistilbrindelse" aukast yre
det efter Gallari, Janssen de mest yre Luthert

minde Gudmandslev og Madsellaisen og derhos
minde Jule ~~konst~~^{bragelig} spillede - (meget fint) færdigt,
Oversættelse og anden Opmærksomhed - Musik o. d. l.
Mellem dem fandt en bekendt Bekendtgørelse indlydende
jeg med Løst. - Helt færdigt naturligt om den
Madses Løbende og jeg færdigt begge Generalerne.
Min første Kvalitet var den nye Jule - og
Landskabet det smukke jeg spøjede angav mig
et navn Gudmands, hvilket varde mig en Mads
og indvandrede en minde Hæmming. Derhos
indvandrede jeg Kvalitet for de Skilskæm, som stude
derhos færdigt ind: Skilskæm og minde om de
Landskabet, da de Skilskæm omde Lande indvandrede sig
ind at gaa i Opstand. Derhos færdigt jeg Landskabet
for den nye nye gaa i Opstand for at kunne Løst
til Løst om Løst og Naturligt Løst og
for den midnattige Løst omde for Løst, Løst
og Løst. - Derhos Løst jeg for Løst og Hæmming
for Lande for Løst Løst omde af den midnattige Løst
Løst omde for Løst omde af Løst og Løst.
Derhos for Løst omde af Løst midnattige
Løst omde for de midnattige Løst omde af Løst
den Løst til Løst og Hæmming den Løst

Jeg det daude Karus Onn og nuet Sædeland
ledigding med den Anfødt: fjerne Land.
fudley indtraale jeg Kæden for Hall, fæit
ledigden Hørdanfod jeg knas ni uofæulleg
fyldt leffemmalpen iin Troget Landen an det
daude Blat migi Cæbaggenaltti. Af Gjæstann
indtraale Lehmann Kæden for mig og fæuer
meget fæuitt og fæatelig en for mig. Hall
indtraale Kæden for Sædeland og fæuer
for Hænt og Hætkind. Deruden alle Plog,
Kammerit, Madvig, Jauquies, Scharffenburg
Max-Müller og Nikolus; naale endog fæer
Gauys, men det git fæer naale Plog; Plog, at jeg
: alle fæitlig den dæitelt mindet fæat fæer
fæer fæitlig. ^{Statuierung} Casen nar, fæer den fæer fæer, meget
linley og fæitlig befæulleg. Jeg fæit den fæer
mæuing, at fæer af de Cæhedrenarandt gænnen
mit uottage en mig fæitligli hi Carlsberg,
fæitlig uottelig mit fæer fæer med Maade.
Det er den alen befæulleg men i fæer fæer
fæer gamuligt, i fæer fæer fæer at fæer
Maad of fæitligli Hælling, det er fæer fæer
fæer at fæer, uottet. Det mit jeg fæer fæer fæer

II ²⁶/₁₁ 66 (D)

gaa forresten. - Jeg betragter det som en
af de høieste Lygtes af min Tid og af mit
fæd at kunne faa en stog End an mig og
jeg haar tillige, at jeg gjær Gavn Fremad.
Jeg kan ikke lade mere end en glad Velsignelse
sammenslutningen min Skilling og aandelige Nødvendighed
min med det jeg indlag da jeg gik: Kraft og
mættede Længsler Gjennem: Gaardens og Høsten
med Længselsmagens aendring til Alkaggsans;
og falder længe, meget længe dræfter, da jeg
fælte mig saa forlegen og uendelig ligesom
fuld, saa jeg ikke gjævte mig og da min
Lignelse var saa indvirket, at jeg ikke kunde
indlade mig paa Andet end Længsler, en Bredde
Eggen og Høsten og lidt Alkaggsans. Jævn Længde
jeg drøyer drømmes om, at jeg stulde kunne
til at protestere mod mit eget Land: en Ende
af Paadømmet Mand saa jeg saa det igennem.
Jeg saa Gudskelov fælte ikke drømt drømmen,
andvinder sig dræfter, men det er daummen
af sig selv, efterfølgende saa jeg fælte en blænde
indvirket, Jævn jeg stødte saa Jævn saa Høsten,
altid veltens, instinktuøst arbejdet paa, det

^{atlydende}
jeg ~~troede~~ at det ikke er min Willies Trost
alene, der har bragt og drivet mig frem, men
særlig en uudænnat Drift og jeg har davi
en af de største bedste Gæster til mig, næst
den bedste. Det er uendelig dumt der har bragt
mig til imidlertid som den at fuge sammen
af udfordrelsen jeg troede på min skid og det er
den, der har anseende min Willies Trost til at
nære mig ind på Gæster, som nære mig fremme
og som jeg troede, at jeg skal den første Gæster.
Jeg har dermed afgivet for uindlyst det er at
uagtsomt de fremme og Anlæg, som som de fremme
og som man derfor har været ude af, Wi
skal nu at Anlæg er nok på alle, forstærket det
dog at indtækte, næsten ender med forleg Sted,
for at indgåen fuldstændig, der gives Lend og
Rygs Sæling. - At den Herrens eller alidig
Udvikling ikke man indvorte til Omskiftelse i det
gale, at Lend man som sit første Skollegent i
Grundrig : den alle de enkelte Sælinger, som
ligger for nærmest, bestemmer jeg ikke at sige : det er
en Følgesalge, men man man den ikke stede uog
Lidrig best til at indvorte sig i andre, ifølge Sælinger
man ikke Gæster sig selv og ^{den} har prøvet de Anlæg, der
ligger tydelig, næsten blot fordi de som indvorte -

Det betrængede mig meget af det sidste Venen
at saa snart saa findes den Maanedes Begynde
dij insien og Maanedet der i den første saa at
tynde med. Jeg saakke imidlertid at det snart
mit lade sig, naar du saa anseendet den Tidspunkt
med at hvide dig mellem sig Originalen og alle
degenne faldt sig saa gæcker som du lode at
meen. Det ligger i den Maanedes Tid an for at
Opfordring for dig til at bestaae sig for at
minde Opnyttig for og at gjøre sig affaldt af de
Maanedes den bedste Sammen med, med Lovhæmmen
for og Gæstgæstlyst og med at lunde sig efter den
saalder at den Original den meen den befagelig.
Jeg saakke ogsaa at alle mit blien sig liden, naar
du en saa begynde at gaar sammen med den i den
grov, som du vistet mit saan Læstid til at
misa den, at den er i Lovhæmmen af Tidspunkt, som
de saan, og saa du til Gjængjæld den gem den
Læstid til at bakere sig, smilt ingen Maanedes
i Lovhæmmen altid faldt sig pænder med. Det er jo
en tilgængelig uunskelig Tidspunkt. - Naar den
Maanedes fandtes gæcker sig, lant du saa, at
den uheldige Tidspunkt den er nogen Maanedes, lige
saalder som at meen faldt, o det; og lad den derfor
alle bringe sig ud af Tidspunkt, man sig at kende
den med faldt at lant den Tidspunkt.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Jeg for endnu ikke først Læstuen fra Glaxie
Lærer Gimmels. Daadvaad den Læreren, skal jeg
funde Jan bestalung i Begreb paa Paris efter
Jan Gulte (conformément à). Naar du kalder
med Jan, kan du sige Jan, at jeg skal gjøre Jan
Gimmels bestalung for paa af mine Læggene for,
Jan maadler paa den Læreren paa Læreren for Læreren
Maar. Jeg vil gjøres mit Jan min bestalung
Liged: Gjennem for de Gjennem, Jan Jan
mit dig og for de gode, ja faktiskelige Læreren
Jan Jan gjøres dig og til inden at gjøres dig mit
and af den Maad bestalung (Gimmels Maad
jeg af Jan Læreren paa de den faktiskelige Læreren.)
Der for du it gjøres Gjennem paa Læreren
med en Læreren for den. Gjøres det med!
Her med jeg Læreren paa at stutte. Jeg skal
mit bestalung: Maad med Kummel i det, angående
Læreren om den Læreren Læreren. Tæreren
Jan jeg i Læreren Læreren at bestalung til
Læreren paa Læreren for Læreren. Jeg skal ogsaa
Læreren paa en Maad jeg skal bestalung for
"Jan bestalung". Det er at interessent Læreren.
den Maad Læreren skal til dig og mit med bestalung
dig bestalung. Læreren med! den Læreren

den Læreren Læreren om i den Læreren bestalung af Læreren bestalung